06/09/2021

Συγκλονιστική μαρτυρία στα κύματα: “Άγιε Νικόλα μου, παρακαλούσα”

/ Επικαιρότητα

Πέντε ημέρες πάλευε με κύματα ύψους πέντε μέτρων, μέσα σε ένα μικρό φουσκωτό σκάφος που ανεβοκατέβαινε σαν τσόφλι, στα ανοιχτά της θάλασσας. Δίχως νερό, δίχως φαγητό, με μοναδική προστασία μία πετσέτα, κατάφερε να μείνει ζωντανός. Η μαρτυρία του 62χρονου ερασιτέχνη ψαρά Αστέριου Μόσχα, στο Αθηναϊκό και Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων είναι συγκλονιστική.

«Το μόνο που είχα μαζί μου ήταν μια πετσέτα»

«Δεν είχα τίποτα μαζί μου. Είχα μόνο μια πετσέτα, ήμουν ξαπλωμένος μέσα στο φουσκωτό και σκέπαζα το πρόσωπο και το σώμα μου. Τα πόδια μου όμως ήταν έξω και ερχόντουσαν τα γλαρόνια και μου τσιμπούσαν τα δάκτυλα. Τους έλεγα ή εσείς θα με φάτε ή εγώ θα σας φάω», αναφέρει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Αστέριος Μόσχας και χαμογελώντας με το αίσιο τέλος, εξομολογείται πως: «Η ελπίδα μου ήταν να με

ακούσει ο Θεός, το Σάββατο το βράδυ, είχαν αφυδατωθεί τα χείλια μου, δεν άντεχα πλέον και ήδη ήμουν πέντε ημέρες μέσα και του έλεγα εάν δεν με βγάλεις έξω, δεν θα αντέξω μέχρι τη Δευτέρα».

Ο 62χρονος ερασιτέχνης ψαράς **την 1η Σεπτεμβρίου αποφάσισε να ψαρέψει στη θαλάσσια περιοχής της νέας Καλλικράτειας σε μια απόσταση 100 μέτρων από την ακτή και όπως ο ίδιος περιγράφει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ,** «ξαφνικά έπιασε ένας δυνατός αέρας και σήκωσε κύματα βουνά. Με γύρισε προς την Κατερίνη, βλέπω την πετονιά και καταλαβαίνω πως με ξαγκίστρωσε, μέσα σε λίγα λεπτά έφυγα μέσα. Πάω να κάνω κουπί και μου σπάει το δεξί κουπί. Εκείνη τη στιγμή λέω μέσα μου, ”τώρα είμαι στο έλεος του Θεού με ένα κουπί που να πάω…”, τα κύματα ήταν βουνά».

Τα κύματα σήκωναν το φουσκωτό πέντε μέτρα

«Την Πέμπτη το πρωί, έφτασα στη θαλάσσια περιοχή, στον Αγιόκαμπο και έμεινα εκεί για τέσσερις ημέρες στο ίδιο σημείο, περνούσαν κάποια καράβια και νόμιζα ότι ήμουν στην Σκόπελο», εκμυστηρεύεται και αναρωτιέται και ο ίδιος πως άντεξε καθώς, «τα κύματα ήταν τόσο μεγάλα, σαν βουνά, που έπαιρναν το φουσκωτό, το σήκωναν ψηλά και το κατέβαζαν τέσσερα, πέντε μέτρα ύψος».

Παρακαλούσα τον Θεό να με σώσει γιατί με εγκατέλειπαν οι δυνάμεις μου

Όταν πλέον οι δυνάμεις του αρχίσαν να τον εγκαταλείπουν ο κ. Μόσχας άρχισε να προσεύχεται για να σωθεί. **«Με άκουσε ο Θεός, την Κυριακή στις 5:00 πμ ξύπνησα και άρχισα να κάνω κουπί, είχε ανατολικό άνεμο. Άγιε Νικόλα μου, παρακαλούσα,** εσύ που προστατεύεις τους ναυτικούς, κράτησε αυτό το αεράκι για να βγω έξω. Έκανα δυο φορές κουπί από τη μία πλευρά, δυο φορές από την άλλη και μετά από επτά ώρες στις 13:00, κατάφερα να πλησιάσω την παραλία Βελίκας στη Λάρισα», περιγράφει με ανακουφισμένη φωνή.

Όταν πλησίασε στην ακτή όπως εξηγεί, **«φώναζα από τα 500 μέτρα για να με βοηθήσουν και όταν έφτασα στα τρία μέτρα,** μπήκε ένας κάτοικος της περιοχής στη θάλασσα για να με βγάλει και με το ασθενοφόρο με μετέφεραν στο Κέντρο Υγείας. Μου τοποθέτησαν ορό, με φρόντισαν και ο γιατρός και οι νοσηλευτές, μου έφεραν κοτόπουλο, θέλω να τους ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου όλους».

Είναι ευγνώμων που κατάφερε να μείνει ζωντανός, όπως λέει, ωστόσο θεωρεί ότι οι έρευνες δεν διεξήχθησαν όπως θα έπρεπε. «Το λιμενικό θεωρώ ότι δεν έκανε

καμία ενέργεια. Ήμουν τέσσερις ημέρες ακινητοποιημένος στο ίδιο σημείο, τρία χιλιόμετρα έξω από το Θερμαϊκό και δεν είδα κανέναν, με ένα εμφανέστατο φουσκωτό δυο μέτρων και είκοσι εκατοστών κίτρινο που λαμπυρίζει στον ήλιο. Πως δεν με είδε κανείς, αναρωτιέται».

Αλεξάνδρα Χατζηγεωργίου – ΑΠΕ ΜΠΕ